

jeg kunne da godt i den forbindelse tænke mig at spørge forskningsministeren, om det så betyder, at de, der hidtil har haft en vis selvstændighed, ligesom får inddraget noget af den selvstændighed, for det er sådan set ikke den vej, vi skal gå. Jeg går ud fra, at de eventuelle selvstyrrende led i forskningen fortsat har den kompetence, de hidtil har haft. Det synes jeg kunne være interessant at få at vide.

Så vil jeg også sige vedrørende forskning, at nu skal alt jo ikke dreje sig om dansk forskning. Jeg vil godt slå et slag også for, at man gennem ministeren fortsat gør en stor indsats for, at man også forsker på internationalt plan, for man kan lidt forenklet sige, at hvis hvert eneste land forsker i altting, er det en ret dyr affære, og derfor mener jeg, at den forskning, som jeg ved finder sted på internationalt plan, bør udbygges og styrkes også til gavn og glæde for det danske samfund.

Forskningsministeren (Frank Jensen):

Tusind tak til ordførerne for en saglig og god debat og også en tak for den brede tilslutning til lovforslaget. Det er rigtigt, at det både er en stor personlig glæde at kunne fremsætte lovforslaget og nu få det vedtaget med – så vidt jeg kunne høre på ordførerne – tilslutning fra alle Folketingets partier, selvfølgelig efter den udvalgsbehandling, der nu skal finde sted, hvor nogle af de spørgsmål, som også blev rejst af enkelte ordførere, skal klarlægges.

Det er et lovforslag, der har været længe undervejs. Det har stort set alle ordførere påpeget helt tilbage fra redegørelsen og Folketingets Forskningsudvalgs betænkning i 1987, hvor det blev slået fast, at Folketinget ønskede nogle fælles rammebetingelser for sektorforskningen, ønskede at præcisere sektorforskningens uafhængighed og ønskede at præcisere, at der var publiceringsfrihed for sektorforskningsmedarbejdere. Der var endda ikke bare frihed, men også en forpligtelse til at offentliggøre den forskning, som samfundet betaler, sådan at samfundet kan gøre brug af den, både når det drejer sig om den måde, vi indretter vores samfund på – da det jo altid er godt at have et vidensbaseret grundlag for de samfundsmæssige beslutninger – og for det, Danmark skal leve af. Det er nødvendigt at kunne få overført den viden som et grundlag for at skabe job og arbejdspladser i Danmark.

Jeg er glad for, at alle ordførere har stået bag den holdning, der blev tilkendegivet i 1987. Jeg

skal ikke bruge megen tid på at forklare, hvorfor der skulle gå 8 år, inden der så kunne fremsættes en rammelov, der indfrie de ønsker, som Folketinget tidligere havde tilkendegivet. Jeg tror, at enhver her i salen godt kender grunden til, at det tager tid. Der har også været et lille mellem spil med fremsættelse af en enkelt lov, nemlig Risøloven, men nu er Risø som institution også omfattet af den rammelov, som vi behandler i dag.

Jeg skal så knytte bemærkninger til noget af det, som blev fremført af de enkelte ordførere. Jeg vil sige til fru Helen Beim, som lagde afgørende vægt på stillingsstrukturer som grundlag for en stærkere mobilitet som opfølgning af lovforslaget, at jeg er helt enig. Det er en nødvendighed at sikre, at vi kan fremme mobiliteten mellem sektorforskningen og universiteterne, ja, gerne også til det private erhvervsliv, så en forsker ikke i et livslangt forløb skal være bundet af én speciel stillingskategori i ét forskningsmæssigt system. For at fremme kvaliteten i forskningen er det også vigtigt at udveksle medarbejdere imellem institutionerne, at det kan fremmes mest muligt. Derfor lægger regeringen også afgørende vægt på, at lovforslaget efterfølgende kan realiseres, at der også på det ansættelsesmæssige niveau skabes nogle fælles betingelser.

Fru Helen Beim, men også flere andre ordførere henviste til Kulturministeriets institutioner: arkiv, biblioteker og museer, og det er rigtigt, at disse institutioner ikke vil være omfattet af dette lovforslag, men der vil også i denne folketingsamling komme en parallellovgivning, som fremsættes af kulturministeren, der betyder, at der også vil være samme kvalitetssikring af Kulturministeriets institutioner, for så vidt angår den del, der er forskning. Når ABM, det såkaldte arkiv-, biblioteks- og museumsområde, ikke kan være omfattet af dette lovforslag, hænger det sammen med, at det ikke har forskning som hovedaktivitet, men forskning som en væsentlig del af aktiviteten. Det har nemlig publikumbetjeningen og publikumaktiviteterne som det primære i sine institutioner; men der kommer altså en parallellovgivning.

Med dette lovforslags vedtagelse har vi to, og med kulturministerens initiativer vil vi have tre lovgivningsrammer for offentlig forskning i Danmark. Der er undervisningsministerens lovgivning om universiteter, universitetsloven, nu har vi sektorforskningsloven, og så vil vi have loven for arkiver, biblioteker og museer.